

Evolutie of revolutie

Bij het investeren in nieuwe technologieën staat een beslisser ook voor de vraag wat de investering betekent in relatie tot de in het verleden gedane investeringen. Dus moet de investering tegelijkertijd bewezen betrouwbaar zijn ('proven technology') en ook de komende jaren bruikbaar blijven bij alle denkbare en ondenkbare ontwikkelingen ('toekomstvast').

Uiteraard geldt dat ook voor de aanbieder. In de meeste gevallen leiden deze stellingen tot een keuze bij een gevestigde leverancier voor een product dat de bestaande investeringen beschermt en slechts een deel van de nieuwe technologische mogelijkheden gebruikt. Er wordt aangesloten bij de (de facto) standaarden. Deze standaarden zijn door grote klanten (bijvoorbeeld het ministerie van defensie in Amerika) of grote aanbieders (IBM, Microsoft) afgedwongen algemene afspraken.

Het ontstaan van standaarden geldt niet alleen voor de afzonderlijke onderdelen, maar - na verloop van tijd - ook voor verschillende samenhangende componenten. Dat het veranderen van één van de onderdelen niet altijd leidt tot een mooi geheel is haast onvermijdelijk. Foto's en tekeningen van de eerste auto's laten bijvoorbeeld zien dat een auto nog niet meer was dan een paard-en-wagen, waarbij het paard was vervangen door een motor. Geleidelijk aan ontstaan motorenbouwers, benzinstations, wegen en regels etc. Op de plaatsen waar de onderdelen elkaar beïnvloeden worden afspraken ge-

maakt en vindt standaardisatie plaats. Omdat steeds meer relaties bestaan tussen alle componenten is het haast ondoenlijk om het hele complex in één keer gecontroleerd te vervangen. Vernieuwing is op die manier voortbouwen op reeds bestaande componenten. Keuzes die hierbij soms ad hoc of pragmatisch zijn gemaakt, kunnen nog een lange tijd doorwerken. Wat dat kan betekenen heb ik onlangs mogen zien in het eerste lampenfabriekje van Philips in Eindhoven. Zo'n honderd jaar geleden weden hier al lampen gemaakt voor fittingen die nagenoeg identiek zijn aan de huidige.

Bij IT is dat niet anders. Ga maar na: hardware, software, protocollen, interfaces, fabrieken om het te maken, kennis om het te bouwen en te onderhouden en nog veel meer. Zo zal het nog een hele tijd duren voordat de gebruikersinterfaces vrij zullen zijn van de invloeden van de eerste karaktergebaseerde schermen. En wie gelooft er nou echt dat het aloude QWERTY-toetsenbord inderdaad de beste oplossing is. Dit zijn dan nog zaken die aan de buitenkant zichtbaar zijn. Wie weet wat er binnenin allemaal niet bij de

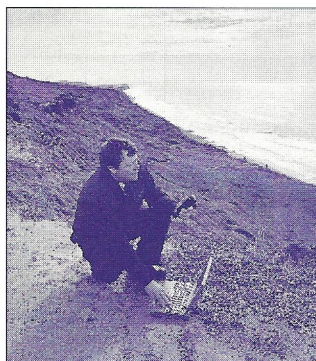
tijd is. Theoretisch is het wel mogelijk om de werking van die verborgen componenten af te schermen op een manier dat je er geen last van hebt. Maar praktisch? En als er eens in de zoveel jaar een drastische herziening plaatsvindt, zoals bijvoorbeeld door de ontwikkeling van de PC, zelfs dan werkt het gebruik van bestaande componenten, vanuit de oude heersende orde, door in de nieuwe. Er is niet zoiets als een lente-schoonmaak om weer eens fris te beginnen.

Met dit in het achterhoofd komt de vraag op of we standaardisatie positief moeten waarderen of niet. Op korte termijn helpt standaardisatie door een snellere acceptatie en verspreiding. Op langere termijn echter loert het gevaar dat de grote eenvormigheid en de technische samenhang zorgen voor een rigide bouwwerk dat niet meer kan worden aangepast en alternatieven bij voorbaat geen kans van slagen geeft. Zo bekeken zal er steeds een spanning blijven bestaan tussen de wens tot standaardisatie en de wens tot diversiteit. Alleen daarom al heb ik een zwak voor de zonderlingen van deze aarde, de Willy Wortels die het lef hebben om radicaal af te wijken en de standaarden uit te dagen. Alleen zal het dilemma blijven dat deze vernieuwers goed zijn voor het geheel, maar dat betekent niet dat het ook goed is voor de individuele organisatie waar onze beslisser nog steeds zit te wikken en te wegen. ■

Inbelsystemen

British Telecom krijgt van Ascend Communications de WAN inbelsystemen voor 10.000 medewerkers in binnen- en buitenland.

Mobiele medewerkers en thuiswerkers van BT kunnen nu binnen een groot aantal landen vanaf vrijwel elke locatie contact maken met de computersystemen van de maatschappij.

Geautoriseerde medewerkers krijgen via het BTRA-project (British Telecom Remote Acces) toegang tot alle voor hen relevante informatiesystemen binnen BT's computernetwerk. Via analoge of ISDN-verbindingen moet dat even eenvoudig zijn als vanaf een op het netwerk aangesloten werkplek. Ook van buiten Groot-Brittannië

moet het netwerk bereikbaar zijn. Met lokale toegangsnummers is het netwerk via PSTN-, ISDN- en GSM-verbindingen bereikbaar. Ook de door Ascend geleverde buitenlandse inbelpunten geven een transparante toegang. Ascend's inbelsystemen hebben een multi-protocollen ondersteuning van zowel IP als IPX. ■